

Introit: *Království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého. (Římanům 14, 17)*

Píseň 441

Modlitba

Čtení: Izajáš 35

Píseň 209

Text kázání: Lukáš 17, 20-21

Bratři a sestry,

minulou neděli jsme mluvili na základě příběhů dvou učedníků na cestě do Emauz, jak a kdy máme možnost se setkávat se Vzkříšeným Pánem Ježíšem. Ve společenství věřících, tam, kde se sdílí o Božích věcech, vykládá Písmo, může to být na cestě, doma, při Večeři Páně, při modlitbě. Skrze Pána Ježíše však můžeme zakoušet ještě něco víc. Skrze Pána Ježíše se totiž do tohoto světa vlomilo Boží království. Nikoliv násilně, nýbrž skrze lásku a kříž Pána Ježíše. Farizeové, kteří věřili a očekávali Boží království, se Pána Ježíše ptali: „*Kdy přijde Boží království?*“ A možná se podobně dnes ptáme i my. Kdy přijde Boží království? Kdy bude lépe? Anebo kde je ta zaslíbená zem, kde je ten zaslíbený pozhnaný čas? A jak se Boží království vlastně projevuje? Odpověď Pána Ježíše Krista nám jistě ledasco naznačí.

Nejprve Ježíš odpovídá: „*Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypořadovat.*“ Nebo přesněji, **nepřichází s pozorováním** (nějakých znamení bychom dodali). Když si představíte třeba nějaký historický film, anebo pohádku, kdy např. zlý král přicházel se svou silnou armádou, tak tím chtěl prezentovat moc svého království. Armáda nesla zástavy v barvě tohoto království a všichni kolem to mohli pozorovat. Anebo jsme si na podobné království světla hráli na dětském táboře. Měli jsme historické šaty, rytířské zbroje, erby, zástavy. Demonstrovali jsme tím, že jsme v království světla. O království Božím však čteme něco jiného. Není tam žádné takové viditelné znamení. Jinými slovy, můžeme si na takové království hrát na táboře, nebo v církvi, to ale ještě neznamena, že to je skutečné Boží království. Můžeme se rovněž pokoušet vytvářet Boží království květnatou a dokonalou liturgickou bohoslužbou v církvi, to ale ještě neznamena, že se tam projevuje Boží království. Můžeme mít královské pohoštění po bohoslužbách, to ale také ještě neznamena, že je mezi námi Boží království. Vždyť je psáno, že **království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého.** (Řím 14, 17) Rovněž můžeme o Bohu napovídat mnoho teologických úvah, mnoho moudrých slov, to ale také ještě neznamena, že se při těchto slovech začne Boží království projevovat. Vždyť **království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci.** (1. K 4,20)

Kde tedy je tato moc? Kde je Boží království? Je zde? Anebo tam? Někdo řekne, *v tomhle sboru není, a jde do jiného. Druhý řekne, tam v tom sboru není, a jde do tohoto.* A jiný řekne, *já ho nalézám v moderních chválách,* nebo někdo řekne, *já ho vnímám, když káže tamten bratr, ale když káže ten druhý, tak tam není...* Další řekne, *nalézám ho ve službě potřebným,* a jiný řekne, *ano, ale nejvíc potřebná je přece celá moje rodina, tam vidím to Boží království a jenom tam...* Kde tedy je? Kde ho skutečně naleznou? Pán Ježíš odpovídá o Božím království dále tato slova: *...ani se nedá říct, hle je tu, anebo tam.*“ Bratři a sestry, stačí jedna taková věta Pána Ježíše Krista a všechny naše představy o tom, kde tedy Boží království nacházíme a vnímáme, vezmou za své. Samozřejmě, že někdo se může cítit lépe v onom sboru a někdo zase v jiném, někoho naplňuje služba potřebným a jiný se odreaguje při poslechu křesťanské hudby a někdo se třeba nejvíc těší z bohoslužeb na pohoštění ☺. To všechno jsou ale věci, které pouze pohladí tvoje srdce, které tě na chvíli uspokojí. Jenže Bůh ti chce dát daleko víc. On ti nechce dát pít nějaký odvar, **On ti chce dát pít živé vody, po které již nebudeš žíznit.** On tě chce přivést k takovému prameni. Ovšem takový pramen můžeš nalézt pouze v Božím království, za jeho branami, uvnitř té krásné zahrady. Abys do ní mohl vstoupit a pít tu živou vodu, nebude ti stačit najít si super sbor, nebude ti stačit zpívat chvály, nebude ti stačit poslouchat kázání a ani sloužit potřebným a dokonce ti nemůže stačit pouze dodržovat Boží zákony. Do Božího království se přece vstupuje jinak.

Boží království přišlo k nám v Pánu Ježíši Kristu, přiblížilo se k nám, to znamená, že **je mezi námi,** takto Pán Ježíš dokončuje svou odpověď. A přesto jej málokdo nalézá, přesto málokdo je schopen do něj vstoupit. Proč? Protože do tohoto království vede jen jediná cesta. A to skrze kříž Pána Ježíše Krista. Skrze setkání s živým Kristem, v pokoře a pokání. U Izajáše o tom čteme: **Bude tam silnice a cesta a ta se bude**

nazývat cestou svatou. Nebude se po ní ubírat nečistý, bude jen pro lid Boží. Jediná brána do zahrady Božího království vede skrze kříž Pána Ježíše Krista. A jak vyplývá z Písma, dovnitř se nedostane nečistý a také to, že ta cesta bude pouze pro lid Boží. Z lidského pohledu tedy není možno do Božího království vůbec vstoupit, poněvadž ve svém srdci člověk nosí své hříchy a své nečistoty. **Ale co je u lidí nemožné, u Boha možné jest.** Co člověk nedokáže, očistit své srdce, být před Bohem čistý, to dokáže Bůh. A jistě i ty víš, že Kristova krev, která tekla i za tvé nepravosti, tě má moc očistit od všelikých hříchů. Tzn., že k této bráně Božího království můžeš směle a ve víře přistoupit, pokud svých vin v pokání lituješ, doznáváš je a pokud se od hříchu odděluješ. Abys ale mohl dál po té cestě svaté, je potřeba být Božím člověkem. **Ta cesta bude jen pro Boží lid.** To znamená, že nemůžeš přijmout ve víře od Boha pouze odpuštění a spasení, to nestačí. Ještě potřebuješ pokorně se Pánu Ježíši Kristu poddat a učinit Jej skutečně Pánem svého života. Vydat se Mu, patřit Mu. Když víš, že Mu patříš, tak víš, že jsi jeho. A On svoje chrání. Ale když patříš, to znamená také, že si nebudeš dělat, co chceš ty, ale to co chce On. Nezáleží jen na tvém vyznání, že je Tvým Pánem, je potřeba Mu dát i své srdce.

Další takový znak Božího království je v tom, je-li Kristus uprostřed. Když říká, **království Boží je mezi vámi**, myslí tím sebe. Vždyť On je jeho král. Chceš-li zakoušet Boží království, je potřeba, aby Kristus byl králem, tzn. centrem tvého života. Byl uprostřed všech tvých věcí, tvého jednání, tvé služby. Byl králem nad celým tvým životem, i nad tvým soukromím. A to se ti nemusí líbit. Stejně tak ale i v církvi. Tam, kde není Kristus uprostřed, tam není Boží království. Tam, kde naše služba, naše chvála, naše bohoslužba, náš život nevede ke Kristu, tam je to liché. Tam, **kde se dva neb tři sejdou ve jménu Božím** a přitom se baví o věcech tohoto světa, tam to není Boží království, tam si na něj pouze hrajeme.

U proroka Izajáše jsme četli další znaky Božího království. **Tehdy se otevřou oči slepých a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině.** O jaké době zde prorok Izajáš mluví? Je to o době, která se stala za času pozemského působení Pána Ježíše, anebo je to vzdálená budoucnost jednou v nebi? Některé věci se skutečně děly za působení Ježíše Krista, mnozí byli uzdraveni, avšak další se děly v době Skutků, kdy Pán Ježíš už byl vzat do nebe, některé se dějí i dnes, a některé věci se teprve budou dít. Ale co teď? Máš se pouze posilovat vzpomínkami, jak Bůh ve tvém životě kdysi jednal? **Jak jsi kdysi skákal jako jelen?** Stačí ti to? Anebo stačí nám se navzájem povzbuzovat, že **jednou bude v nebi líp?** Stačilo by nám se potěšovat, kdybychom neměli 3 dny co pít a měli bychom zoufalou žízeň, jak jsme se kdysi dobře napili? Anebo že se zase někdy napijeme, pokud tedy neumřeme žízní? Víme, že by nám to nestačilo, že bychom skutečně zemřeli. A tak jak každý den potřebuješ pít vodu, stejně tak potřebuješ pít vodu živou v Božím království každý den. To znamená i dnes, to znamená v každé přítomné chvíli!

Bratři a sestry, Boží království nelze vytvořit uměle, protože přišlo nadpřirozeným způsobem od Boha v Pánu Ježíši. V moci Ducha svatého. Ty můžeš do něj pronikat ale pouze skrze Pána Ježíše Krista. Ne skrze Ducha svatého, ne skrze chválu, ne skrze slovo, ne skrze jídlo, ne skrze kněze, ne skrze bližního. Ale pouze skrze Pána Ježíše Krista. Jedině skrze setkání s Ním **se nám bude otevírat duchovní zrak i sluch, budeme nabývat nových sil, pít živé vody, jediné skrze Krista pak můžeme být i uzdraveni.** Měj však na paměti, že ale také jsou i překážky, které ti chtějí bránit do Božího království přicházet. Je to **hřích**, kterého se nechceš vzdát. **Nedověra**, kdy nevěříš, že v Ježíši Kristu je ti vše odpuštěno, pak je to **pýcha a vzdor**, kdy se nechceš pokořit Bohu. S tím jde ale také ruku v ruce **zákonický duch**. Veliké nebezpečí pro tebe, ale i celou církev. Farizeové a zákoníci zdokonalovali pravidla pro vstup do Božího království a přitom mu byli tak vzdáleni. Ježíš o nich řekl, že **sami nevešli a druhým brání.** Oprošťujme se od těchto věcí, ať sami takoví nejsme a vcházejme do bran Božího království skrze Pána Ježíše Krista. Na něj ukazujeme druhým a přivádějme je k Němu. Amen. Píseň 690

Píseň k Večeři Páně 398 a 399 modlitby píseň 182

Slovo poslání: Hleďte především Boží království a ostatní vám bude přidáno. (Matouš 6,33)

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i účastenství Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen Píseň 198